

kan fradrage hustruens del af fællesboet, hendes særeje, samt hende personligt tilhørende formuerettigheder. Formueformindskelse i tiden mellem den nævnte opgørelse og separationen eller skilsmissen vil ikke få virkning for de regulerende formueansættelser af ægtefællerne.

Reglerne i stk. 2 angående ansættelsen af ægtefæller, der som levende faktisk adskilt skal beskattes hver for sig, afviger noget fra kommissionsudkastet. Forsåvidt angår særeje og eventuelle personlige rettigheder er reglerne ens; der kan ikke være tvivl om, at det er naturligt, at hver ægtefælle beskattes af sit særeje og sine personlige rettigheder. Derimod har man, forsåvidt angår fællesboet, opgivet de i kommissionsudkastet § 66, stk. 3 (bemærkningerne side 113), indeholdte regler, idet man har fundet det rimeligere, at hver ægtefælle beskattes af den del af fællesboet, hvorover den pågældende har rådigheden. Bestemmelsen korresponderer med § 28, stk. 2, der omhandler indkomstopgørelsen i disse tilfælde.

Til § 85.

De gældende regler om, hvorledes der i formueskattemæssig henseende skal forholdes, når den ene af to sambeskattede ægtefæller afgår ved døden, går for enkemandens vedkommende ud på, at hans formueskattepligt med hensyn til ægtefællernes samlede formue — fællesboet som særeje — vedbliver at bestå i hele det skatteår, i hvilket dødsfaldet finder sted.

For enkers vedkommende indtræder formueskattepligten med begyndelsen af det skattehalvår, der følger efter mandens død. Med hensyn til tidspunktet for formuens opgørelse gælder de almindelige regler, d. v. s. hun ansættes normalt efter forholdene den 1. januar forud for det pågældende skattehalvår (skatteår). Hun er altid formueskattepligtig af sit særeje. For fællesboets vedkommende gælder, at er manden død efter tidspunktet for formuens opgørelse, ansættes hun af halvdelen af fællesboet (sin boslod). Dette gælder, selvom hun vælger at hensidde i uskiftet bo. Er manden død inden det nævnte tidspunkt, ansættes hun desuden af sin arvepart efter manden, medmindre boet skiftes offentligt. Hensidder hun i uskiftet bo, beskattes hun,

når manden er død inden tidspunktet for formuens opgørelse, af hele fællesformuen.

De nævnte regler synes på urimelig måde at gøre forskel på enkens og enkemandens formueskattemæssige stilling. De tager for enkemandens vedkommende ikke noget hensyn til den ved hustruens død indtrufne ændring i hans stilling, og indeholder på den anden side for enkens vedkommende — ved hensiddet i uskiftet bo, når manden er død efter tidspunktet for formuens opgørelse — en begunstiggelse, som er vanskelig at begrunde.

De foreslåede regler går ud på, at der allerede fra begyndelsen af den efter dødsfaldet følgende måned foretages ny formueansættelse for den længstlevende ægtefælle, og at enken og enkemanden ved denne ansættelse bliver undergivet en ensartet beskatning. Princippet er, at den længstlevende ansættes af den formue, der direkte står til hans rådighed, eller med hensyn til hvilken han ved dødsfaldet var medejer. Reglerne må ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 91, stk. 3, hvorefter den et offentligt bo påhvillende formueskattepligt ikke omfatter den længstlevende ægtefælles halvdel af fællesboet.

Til § 86.

Bestemmelsen korresponderer med § 30 vedrørende indkomstskattepligtens indtræden og ophør for personer, der er undergivet begrænset indkomstskattepligt her i landet.

Formueskattens beregning for personer.

Til §§ 87—89.

Efter den i forslaget § 87 indeholdte skatteskala er formuer på under 100 000 kr. helt fritaget for formueskat. Den således foreslåede betydelige lempelse i formuebeskatningen er — som i de almindelige bemærkninger anført — et vigtigt led i forslaget bestræbelser for at fremme opsparringen.

I formueskatteskalaen er den fælleskommunale formueskat indarbejdet.

Formueskatten beregnes efter skalaen såvel for fuldt skattepligtige som for begrænset skattepligtige personer.